

SE VŠEMI SE LOUČÍM. S LÍDMI Z ORGANIZACE LÉKAŘI BEZ HRANIC.

S MÁMOU, KTERÁ SE PRÁVĚ PŘESTĚHOVALA DO BLONVILLE.

S BABIČKOU, S FENKOU BIENCHEN.

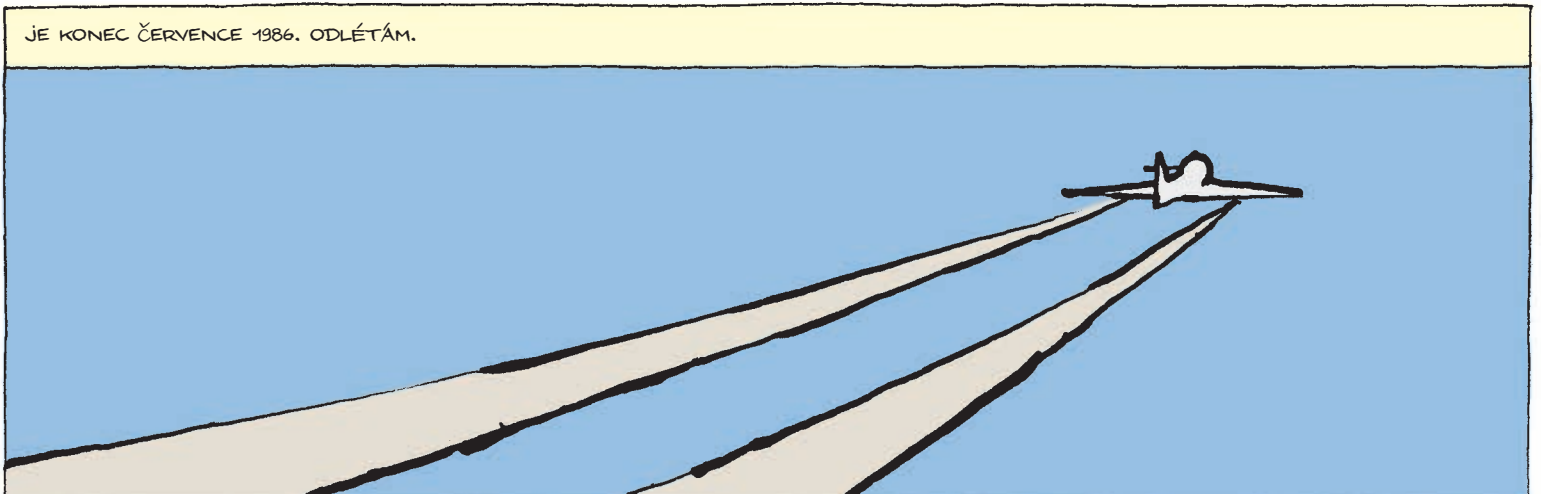

V PARIŽSKÉM BYTĚ, KTERÝ MÁMA NEDÁVNO OPUSTILA, FOTÍM OSIŘELOU HI-FI VĚŽ.

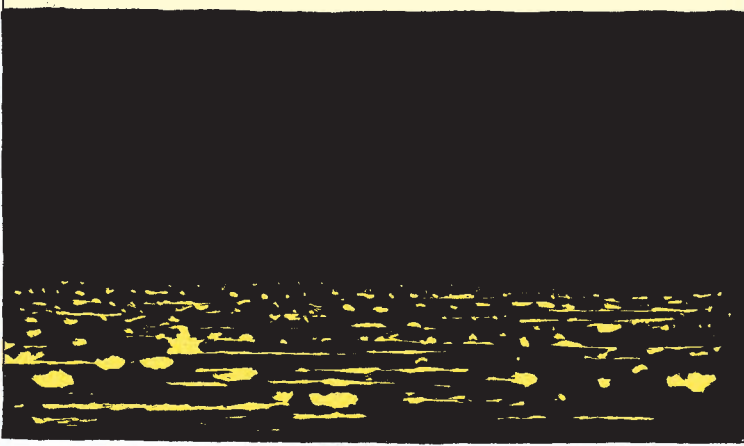
TAK, AU REVOIR, PARIS!

JĚ KONEC ČERVENCE 1986. ODLÉTÁM.

NOČNÍ MEZIPŘÍSTÁNÍ V PÁKISTÁNSKÉM KARÁČÍ KOLEM DESÁTÉ VEČER.

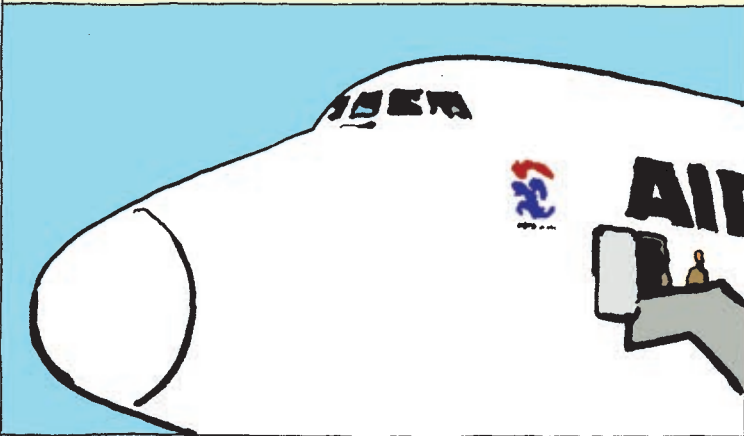
JEDU DO HOTELU NEDALEKO LETIŠTĚ. CENA POKOJE JE ZAHRNUTÁ V LETENCE.

ŠPATNÁ NOC, PŘILÍŠ KRÁTKÁ. DVAKRÁT JSEM SE VYFOTIL V ZRCADLE. JSOU TO MOJE PRVNÍ FOTKY Z CESTY.

NAZÍTRÍ PŘÍSTÁVÁM V PEŠÁVARU. JE HROZNÉ VEDRO.

MÁ MĚ VYZVEDNOUT NĚKDO Z MSF.

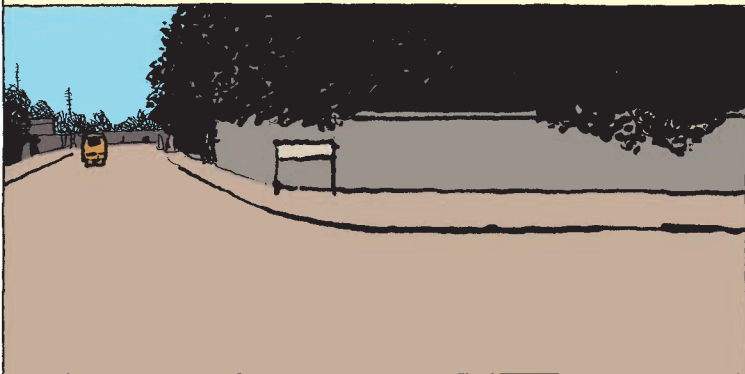
OŠETŘOVATELKA SYLVIE. PRÝ JÍ AFGHÁNCI ŘÍKAJÍ „BAČČA“ - CHLAPEČEK.

NAKLÁDÁM SVÉ VĚCI DO RIKŠY. SMĚR - UNIVERSITY TOWN.

JEDEME ŠIROKÝMI ULICEMI MEZI KOLONIÁLNÍMI DOMY S PÁRKY A ZAHRADAMI. JE TO KRÁSNÁ REZIDENČNÍ ČTVRŤ, KDE STOJÍ I UNIVERZITA.

PŘIJÍŽDÍME DO SÍDLA MSF. HLÍDÁ HO OZBROJENÁ STRÁŽ.

ZDĚDIL JSEM MATRACI V ROHU POKOJE.

DEN SE NACHÝLIL. VŠICHNI SE VRACEJÍ OSPRCHOVAT SE A DÁT SI NĚCO K PITÍ. SHLEDÁVÁM SE SE ZNÁMÝMI.

JULIETTE, VEDOUČÍ NAŠÍ MISE.

JOHN, CHIRURG.

ROBERT, DOKTOR.

RÉGIS, ZDRAVOTNÍK-ANESTEZIOLOG.

PŘEDSTAVILI MI MAHMADA, AFGHÁNCE, KTERÝ NÁS BUDE DOPROVÁZET JAKO PRŮVODCE A TLUMOČNÍK.

VŠICHNI JSOU ZAROSTLÍ. VE FRANCII JSEM SE PŘED ODJÉZDEM PŘESTAL HOLIT, TAKŽE MÁM MALÉ STRNIŠTĚ, ALE POŘÁD NIC MOC.

ANO, TO JSEM JÁ.

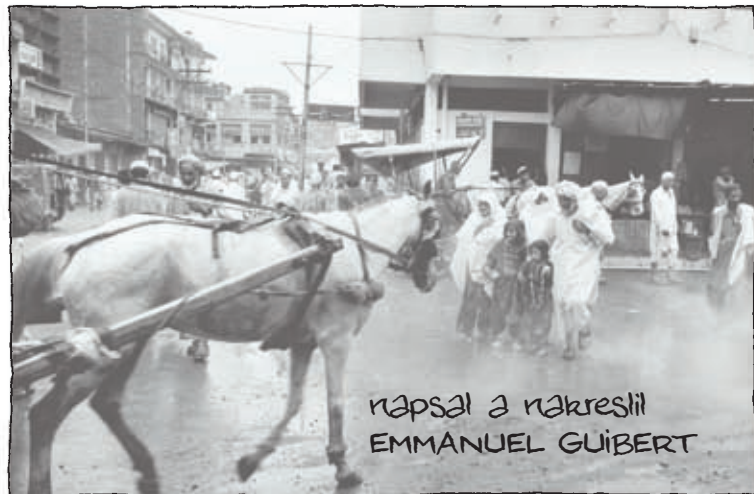
FOTOGRAF

Příběh prožil, nafotil
a vyprávěl
DIDIER LEFÈVRE

napsal a nakreslil
EMMANUEL GUIBERT

graficky upravil
a koloroval
FRÉDÉRIC LEMERCIER

CVAK.

PEŠÁVAR JE PĚKNÝ. OPRAVDOVÝ ORIENT, VŠUDE SHON A KRAVÁL,
SMOG, NEUTUHAJÍCÍ PROVOZ; BRRRMMM, BRRRMMM.

VŠECHNO JE TU UMOCNĚNÉ, SILNÉ, PACHY JSOU SILNÉ, ZVUKY JSOU SILNÉ. I LIDÉ SE SROCUJÍ VE VELKÉM. PŘES POLEDNE PANUJE ÚMORNÉ VEDRO. V ZÁPADNÍM OBLEČENÍ SE TO NEDÁ VYDRŽET. ČLOVĚK SE DOSLOVA PEČE.

ROBERT S RÉGISEM MĚ BEZ VELKÝCH CAVYKŮ VEDOU KE KREJČÍMU.

BĚRE MI MÍRU. DO ZÍTŘKA MI UŠÍJE CELOU GARDERÓBU: KALHOTY, DLOUHOU KOŠILI, VESTU, ČEPICI, ŠÁTEK, BOTY A ZNÁMOU AFGHÁNSKOU POKRÝVKU ZVANOU PATŮ. SLIPY SE TU NENOSÍ.

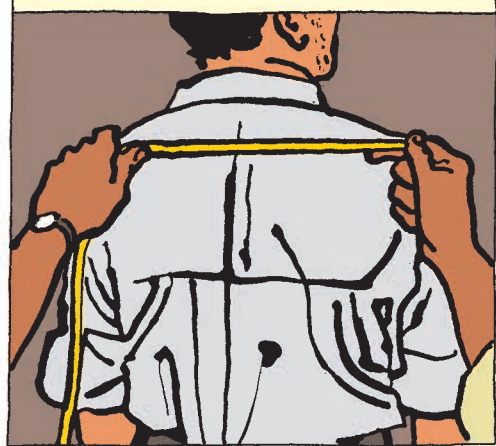
ABYCH SE MĚL DO ČEHO PŘEVLEKAT, KREJČÍ UŠÍJE VŠECHNO VE TŘECH EXEMPLÁŘÍCH. STOJÍ TO TŘIKRÁT NÍČ A ZNAMENÁ TO TROJÍ VÝHODU: ZAPRVÉ, VE VOLNÉM OŠACENÍ SE BUDU CÍSTIT PŘÍJEMNĚ.

ZADRUHÉ, DÍKY DLOUHÉMU ODĚVU, KTERÝ ČLOVĚKA DOKONALE ZAHALÍ, UČINÍM ZADOST ISLÁMSKÉMU POJETÍ SLUŠNOSTI.

ZATŘETÍ, SPLÝNU S DAVEM.

KAŽDÁ KRABICE SE MUSÍ DOKONALE ZAPLNIT. NIČ V NÍ NESMÍ CHRASIT. BĚHEM EXPEDICE SE PŘIHOĎÍ LECCOS; OBSAH LAHVIČEK S LÉKY BY SE I PŘI LEHČÍM POHYBU MOHL PROMĚNIT V PRÁŠEK.

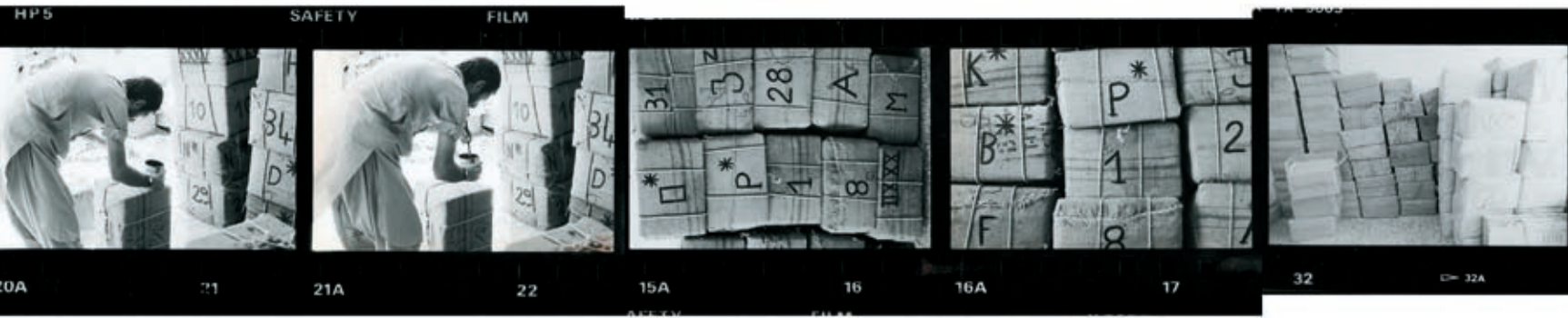
VŠECHNO MUSÍ BÝT PEČLIVĚ OBALENO NEPROMOKAVOU FÓLIÍ, ABY PŘESTÁLO I PÁD DO ŘEKY (K NĚMUŽ OBČAS SKUTEČNĚ DOJDE)

A JEŠTĚ NAVÍC ZABALENO DO PLÁTNĚ, UTAŽENO A SEŠNĚROVÁNO MOTOUZY...

NAKONEC SE KAŽDÁ KRABICE POPÍŠE A ULOŽÍ DO SKLADU.

ZABERE NÁM TO CELÉ DNY. AFGHÁNCI NÁM POMÁHAJÍ.

OBČAS SI DÁME PAUZU.

ČEKÁ MĚ KŘEST NOVÁČKŮ. OD HLAVY AŽ K PATĚ MĚ OMOTALI VODOTĚSNOU FÓLII A NEMILOSRDNĚ ZDOKUMENTOVALI MÝM VLASTNÍM FOŤÁKEM.

